

La població hivernal de milà reial a Catalunya creix un 45% respecte el 2019

- El darrer cens elaborat pel Departament de Territori i Sostenibilitat aquest gener mostra un augment significatiu d'aquesta espècie de rapinyaire en perill d'extinció
- Juntament amb l'àguila cuabarrada, aquesta espècie és prioritària dins els programes de conservació de la Unió Europea, atès que en els últims anys ha patit una davallada significativa a la resta del continent
- La Plana de Lleida és l'indret que concentra el major nombre d'exemplars, amb 1.701 individus dels 1.930 totals aquest 2020
- Des del 2014, en què es va començar a elaborar el cens, la població hivernal d'aquest ocell ha augmentat en gairebé 1.000 exemplars

La població hivernant de milà reial (*Milvus milvus*) ha crescut notablement en els darrers anys a Catalunya, segons indiquen les dades del darrer cens elaborat pel Departament de Territori i Sostenibilitat aquest mes de gener. Aquest cens es realitza al capvespre, comptabilitzant els exemplars que s'ajoen en els dormidors. Es tracta d'un rapinyaire que en el passat havia estat força comú a tot Europa i que, al llarg del segle XX, va patir un descens

poblacional molt important, arribant a desaparèixer de molts indrets del continent. Actualment és una espècie protegida a tot Europa i a Catalunya està catalogada com en perill d'extinció.

En els darrers anys Catalunya està incrementant la població hivernant d'aquesta espècie, que emigra a la tardor cap al sud, cap a àrees de conreus, obertes i humanitzades, a diferència d'altres rapinyaires més vinculats a espais forestals o de muntanya.

Concretament, a Catalunya el 2020 el nombre d'individus censats arriba als 1.930, un 45% més que el 2019. Precisament, la Plana de Lleida és l'indret que concentra un major nombre d'exemplars, fins a 1.701. El gruix es concentra en

■ **Comunicat de premsa** ■

diversos dormidors situats als termes municipals d'Alcarràs (Segrià), amb 593 individus, seguit de Bellmunt d'Urgell (la Noguera), amb 300, Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell), amb 224, i Lleida (Segrià), amb 214, entre altres localitzacions.

Fora de la Plana de Lleida, s'han identificat 229 exemplars, sobretot a Puigcerdà (Cerdanya), amb 72 individus; Tremp (Pallars Jussà), amb 68; Montferrer i Castellbó (Alt Urgell), amb 67; Baix Pallars (Pallars Sobirà), amb 17, i Orís (Osona), amb 5.

Més d'una trentena de parelles reproductores

Pel que fa al nombre de parelles reproductores, Catalunya n'acull entre 30 i 40, que es distribueixen fonamentalment per la banda oest/nord-oest. A l'hivern la població reproductora es veu força incrementada pels individus que arriben, a partir del mes d'octubre, del centre i nord d'Europa, principalment de França i Alemanya. En global, la població europea s'estima en unes 20.000 parelles reproductores, un 10% de les quals es troba a la península Ibèrica.

Es manté el nombre de dormidors

Paral·lelament, el cens fa referència al nombre de dormidors. Són els indrets on al final del dia es concentren grups d'exemplars d'aquesta espècie, que sovint recorren llargues distàncies. Així, s'ajiquen en espais comunitaris normalment ubicats en petites bosquines, pollancredes o en el bosc de ribera.

El 2020, s'han identificat 12 dormidors, igual que el 2019. Tanmateix, la xifra ha anat augmentant des de l'inici de l'elaboració d'aquest cens, el 2014, en què es van localitzar 9 dormidors.

Dormidor de Cantacorbs, al terme d'Ivars d'Urgell al Pla d'Urgell.

Un rapinyaire en perill

El milà reial, juntament amb l'àliga cuabarrada, és un rapinyaire especialment protegit dins la Unió Europea, atès que en els últims anys ha experimentat una davallada notable de població en molts indrets del continent. Per això, és una espècie prioritària dins dels programes de conservació d'aus, i es troba a l'Annex 1 de la Directiva 79/409/CEE, com a espècie d'interès comunitari objecte de mesures especials pel que fa a la conservació dels seus hàbitats.

14 de gener de 2020